V. évfolyam 1. szám / 2017. október 06.

Pann-ON la P.O.K.

A Pannon Oktatási Központ
Magángimnázium iskolaújsága

Gólyatábor „tripla”

Harmadszor Fonyódon, három osztállyal

A tartalomból:

Gólyatábor - Jó hangulatú hétvége a Balaton partján (és benne)

POK-os színház - Szerelmes Shakespeare

Egy táborozó vallomása - Garbacz Beáta, SÉTA tábor

Irodalmi sarok - Garbacz Bea, Varga-Kovácsy Enikő és Vári Rózsa Kitti írásai

Kérem szépen, most – olvasás közben akár – tegye fel a kezét az, aki szeptember 1-jén üdvrivalgásban tört ki attól, hogy elkezdődött a tanév.

Pedig megéljük újra és újra. A kezdetet.

Gondoltatok már arra, hogy igazából mekkora előny is ez? Ha akarjuk, ha akarod, lehet teljesen másképp csinálni a dolgaidat, legyen az tanulás vagy akár kapcsolatok, barátok, szerelmek. De tovább lehet vinni azt is, amit utólag megfelelőnek találtál.

Az új tanév lehet szükséges rossz, olyan, amit gyermek- és fiatalkorod elkerülhetetlen kellemetlenségének élsz meg. De tekintheted az életed új terének, amit magad alakítasz olyanná, amilyennek szeretnéd.

Az iskolaújságunk életében is kezdődik egy tanév, és várok, várunk mindenkit, aki szívesen részt venne az újság írásában, a diákok ízléséhez és érdeklődéséhez illő kialakításában.

És év végére kiderül, hogy ez egy új kezdet volt vagy elvetélt lehetőség.

Jó olvasást kíván:

A PannOn laPOK csapata

TARTALOM

A tanév fontosabb eseményei (4. oldal)

Október - november hónap

Balla Bence koncert (5. oldal)

Iskolánk tanulójának önálló fellépése

Egy táborozó vallomása (6. oldal)

Garbacz Bea írása

Gólyatábor Fonyódligeten (7-9. oldal)

A három nap, ahogyan a „gólyák” és a végzősök látták

Színház - Szerelmes Shakespeare (10. oldal)

POK-os est a Madách színházban

Varga-Kovácsy Enikő Emese írása (11. oldal)

Az élet játék, nem verseny

Irodalmi sarok (12-13. oldal)

Vári Rózsa Kitti - Gondolat

Kapun kívül rovat (14-15. oldal)

Koncert, színház, film

Rövid sarok (16. oldal)

Varga-Kovácsy Enikő Emese - Realitás

FONTOSABB ESEMÉNYEK, IDŐPONTOK

A tanév közelgő eseményei

Dátum	Idő	Esemény	Megjegyzés
2017. október 7. szombat	14 órától	Családi nap	
2017. október 20. péntek	12:45	Megemlékezés október 23-ról	Ünnepség
2017. október 27. péntek	Délután	Halloween-party	
2017. október 30-november 3-ig		Őszi szünet	
2017. november		Továbbtanulási EXPO - Dunaújváros	
	Októberben folyamatosan nyílt napok az általános iskolák tanulóinak és az érdeklődőknek!		
2017. november 9. csütörtök		Nyílt nap + kémia verseny, bemutató óra	
2017. november 14. kedd		Nyílt nap + matematika - fizika bemutató	
2017. november 23. csütörtök	délután	Játékos idegen nyelvi vetélkedő	
2017. november	Folyamatosan	OKTV versenyek - első forduló	

Balla Bence koncert

Egy táborozó vallomása

Garbacz Beáta

Sokak számára különös lehet, hogy egy embernek mennyit jelenthet csupán három nap. Én azt a tábort erősítem, amely az egyik legjobb dolognak tartja kiélvezni a pillanatot, valamint elhúzni azt, ameddig csak lehet, hogy minél jobban beleégjen az emlékezetébe egy csodálatos élmény. Legyen az a Lánchíd közepén álldogálás egy baráttal, vagy hazafelé a vonaton a nyár legeseménydúsabb napjáról hálát adva mindenért, esetleg csupán egy kis füzetbe körmölni örömmel, és az újonnan megismert művészlélekkel megáldott szobatársával az ihletről beszélgetni, egymás írásait megismerve.

Tudom, néha elragadnak az érzéseim, de az ilyen pillanatok számomra örök életűek és akárhányszor eszembe jutnak, hálával tekintek vissza. Csillagokat nézve csapattársaimmal, lovakat bámulva egy gyermekmászókáról, vagy a Tejút megcsodálása életem során először, azt hiszem igazán sok élményt adott nekem ez a három nap. Az unalmas, monoton nyári szünetben már csak a hőség miatt is egyedül a lazább, (bocsánat, de bevallom) iskola nélküli időszak volt csupán a kedvencem. Azonban ez egy méltó lezárása utolsó, gimnazistaként eltöltött augusztusomnak. Bár másokhoz képest talán kissé későn kerültem ide, mégis úgy hiszem, ez, éppen így volt a legmegfelelőbb számomra. Emlékszem kilencedikesként mennyire lelkesen kezdtem el írni első könyvajánlómat, majd az érzés, mely hasonlított a bátorsághoz és a nemtörődömséghez, mikor először írtam és osztottam meg másokkal gondolataimat őszintén mindazokról a hétköznapi negatív élményekről, melyek rosszabbak egy dolgozatra kapott egyesnél és nem csupán az ember becsületét sérti meg, hanem magát a lelkét. Talán tizedikben volt, hogy első interjúm a helyi napilapba is bekerült a suli újságon kívül. Tavaly pedig az iskolai rendezvények és élmények közül írhattam a számomra fontosabbakról, végül pedig egy oklevél után eljutottam a táborba.

Mások számára ez érdektelen lehet, csupán egy önmagát művészlelkűnek tartó fiatalnak a fontosabb emlékei mindaz, melyet eddig leírtam. Azonban még ha nem is a média területén szeretnék majd egy nap elhelyezkedni, vagy nem tudom megváltani a világot, akkor is hálás vagyok azokért az előadásokért, amelyeken itt részt vehettem. A rejtvények világa például, ahogy rájöttem, igazán bonyolult és összetett. Több fajta magyar lap van a mai nyilvántartásban, mint ahogyan azt megsaccoltam és most tudtam csak meg, hogy a tudósítók sokkal fáradtabbak lehetnek, mint gondoltam volna. Annak az információnak is a birtokába jutottam, hogy az illem hogyan kapcsolódik ehhez az egész média szakmához. Nem mondanám, hogy egy különös utat jártam be eddig, de valamiért mégiscsak. Nekem az volt. Az írás által ismerhettem meg önmagamat egy kissé jobban, valamint így jutottam el a SÉTA táborba is.

Igaz a saját történetek jobban izgatnak, de legalább arra is volt lehetőségem, hogy egy kevés tapasztalatot szerezhessek az újságírásban. Az új és maradandó, pozitív élményekért élek és az utóbbi három nap felkerült erre a listámra a Lánchíd, a vonat utazás és az új ismerősökkel való csillaglesés mellé.

Írom ezt most az utolsó éjszakán még mindig hálával és a fáradtság ellenére egészen éberen, na meg nyugodtan. Mondjuk ugyan így éreztem idefelé jövet is. Nem tartottam attól, ami rám várt, mert nem is kellett. Ahogyan volt iskolatársam, Enesey Dia mondta, -„Érezd jól magad, tavaly is jó buli volt!”- ezzel csak is egyetérteni tudok.

Gólyatábor - kilencedikes szemmel

Kolbert Zoltán Márió

Először is nagyon vártam, hiszen most először volt ilyenben részem, és kíváncsi voltam, hogy milyen feladatokkal és programokkal várnak a felsőbb osztályokban lévő tanulók.

1.nap

Még indulás előtt kiderült, ki melyik csapatban fog küzdeni a csapatversenyen, személy szerint én a „LILA" csapatba kerültem, és mondhatom, hogy szuper csapattársakat kaptam. Útközben át kellett vennünk a gólyatáboros pólót, amit 3 napig kellett hordanunk, ezzel is teljesen átérezve az eseményt. Balatonszárszón megálltunk a József Attila Emlékműnél, és meghallgattuk a költő életrajzát, amire később még szükségünk volt. Dél körül értünk a szállásra, ahol azonnal ebéddel fogattak minket. Nem sokkal később, játékos feladatok voltak az osztályok, majd pedig a csapatok részére, hogy még jobban megismerjük egymást. Még vacsora előtt, akinek volt kedve elsétálhatott a Várhegyi Kilátóba, ahol elképesztő látvány fogadott amikor felértünk az egyébként nem túl hosszú de mégis meredek út végéhez. Vacsora után volt egy kis szabadfoglalkozás, majd pedig tábortűz mellett gitár kíséretében énekeltünk dalokat, hihetetlen élményt nyújtott. A közös dalolás után pedig már lefeküdni készülődtünk.

2.nap

A második nap elég hamar kezdődött el számunkra, hiszen éjjel fél 1-kor kaptunk ébresztést, hogy a tábor területén elszórtak 10db borítékot, amikben képrészletek vannak, és ezekből kell 1 nagy képet összerakni. Körülbelül fél óra alatt végeztünk a feladattal és feküdhettünk vissza pihenni. A második keltést fél 4-re időzítették a felsőbb osztályosok, hiszen egy laza kora reggeli testnevelés órát iktattak be a napirendünkbe. Amint ezzel is megvoltunk, már nem láttuk értelmét visszafeküdni, így inkább egymással beszélgettünk. Reggeli után sportversenyek vártak minket, ahol a csapatok mérték össze erejüket. Volt, hogy vízből kellett a hagymát szájjal kivenni, majd a lisztben megkeresni egy Túró-Rudit, személy szerint én ebben a feladatban vettem részt, és meglepően rossz íze volt a lisztnek. Az utolsó feladat kötődött József Attilához, tehát az előző napra kellett visszaemlékezni, hogy ott miket mondtak el.

Gólyatábor a

Ebéd után séta hajózni indultunk a Badacsony lábához. Aki lent maradt annak feladatokat kellett teljesíteni, én viszont inkább a hegymászást választottam, és itt még szebb volt a látvány amikor 437 méter magasságba felértünk. Este, amikor visszaértünk, mondták, hogy a „Nekem a Balaton a Riviéra” című zenének a első 4 versszakát át kell írni gólyatáboros verzióra, tehát a képzeletünket és kreativitásunkat is használni kellett itt. Később még egy érdekes vetélkedővel várták a fiatal kilencedikeseket, a „Tojás kvíz” -zel. A TV-ből ismert játék volt, hogy elmondanak egy kérdést, aki gyorsabban töri össze a fején a tojást és tudja is a megoldást, övé a pont. Ez után már mehettünk pihenni ismét.

3.nap

Ez az éjszaka már nyugodtan telt, csak reggel 7-kor kaptuk a frissítő ébresztést. Reggeli után a szobákat gyorsan rendbe raktuk, majd pedig előadtuk az előző nap este átírt zenét. Ezt követően az idősebbek összeültek, és összeszámolták a csapatok pontjait, ez után már csak ki kellett hirdetni a végeredményt. A csapatversenyt a „LILA” csapat nyerte, a második a „NARANCS” csapat lett. Ebéd után pedig már csak el kellett indulni haza. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk a három fárasztó nap alatt, de akármikor újra élném, elképesztő volt!

Gólyatábor - A másik oldalról

„Nem hiszem el, ezek már megint itt vannak”- gondoltam három évvel ezelőtt a saját gólyatáboromban, mikor az akkori felsőbb évesek hajnali háromkor egy elefántcsordát megszégyenítő hangzavarral csörtettek meg a szobánkba, és ébresztettek fel a legkedvesebb álmomból. Idén, 2017 augusztusában már fekete pólóban, animátorként készültem a fonyódligeti táborba, próbára tenni a leendő diákok erejét, türelmét, kreativitását. Ez volt a második év, hogy részt vettem a gólyatábor szervezésében és lebonyolításában, de minden év, minden évfolyam tartogat meglepetéseket. Bármilyen meglepő, mi animátorok is izgatottan vártuk az indulást, kíváncsiak voltunk az új osztályokra. Nem volt egyszerű dolgunk, hiszen három induló osztály lévén több, mint 80 gólyát kellett „terelgetnünk”.

Tizenkettedikesként már egészen más szemmel láttam a tábor élményeit, mint annak idején, a gimnázium kezdése előtt. Bár maga az esemény lebonyolítás rettentően sok munkát és energiát igényelt, volt néhány szabad percem elgondolkodni a saját élményeimen is. Nagyon jó volt látni, ahogyan a gólyák arcán levő félelem, bizonytalanság, várakozás – ami az induláskor volt látható – szépen lassan, mosollyá, nevetéssé és izgalommá változott. Szem- és fültanúja voltam barátságok első, bizonytalan lépéseinek, láttam őket együtt nevetni, izgulni, és bizony szenvedni is, a túrák, éjszakai tornák hatására. Mindeközben sok-sok barátságos, nyitott, „csupaszív” fiatalt ismertem meg.

Őszintén szólva, kicsit irigylem is őket. Még nem tudják, és valószínűleg nem is hiszik el– ahogyan mi sem tettük –, mikor szüleik, tanáraik ezzel traktálják őket, de tényleg életük egyik legmaradandóbb és legszebb négy éve előtt állnak. Irigylem őket, mert még egyszerre lehetnek gyerekek és felnőttek, ahogyan kedvük tartja. 18 évesként, a pályaválasztás előtt állva, az érettségi és a felvételi terheit cipelve, arra gondoltam, ha csak pár napra is, de lennék a helyükben. Remélem legalább annyi élménnyel, tapasztalattal gazdagodnak majd pannonosként, amennyivel én is.

Az animátortársaimnak pedig ezer köszönet, szerintem remek csapat voltunk, és – bár az ereinkben a tábor végére már kávé folyt, a kipihentség pedig csak egy szép álomnak tűnt – minden perce megérte.

Lantai Lilla

Színház - Szerelmes Shakespeare

Garbacz Beáta

Szeptember 22-én ismét alkalmunk nyílt ellátogatni a Madách Színházba, és a Szerelmes Shakespeare című darabot tekintettük meg. Én már másodszorra léphettem át eme csodálatos hely küszöbét, és mondanom sem kell, hogy csak is ámulni tudtam a gyönyörű belső tér láttán.

Mivel előzőleg Az Operaház Fantomját láthattam, tudtam, most sem kell majd csalódnom, és izgatottan vártam a pillanatot, amikor végre vége lesz a várakozásnak, és bemehetünk, hogy elfoglalhassuk helyeinket. Amint ez megtörtént, hamarosan elkezdődött a darab.

Nos, hogy őszinte legyek, én az a fajta ember vagyok, aki szeret azon töprengeni, vajon mi folyik éppen a háttérben, amíg mi csupán az igazán nívós végeredményt láthatjuk. Ez mellesleg már a múlt alkalommal is megfordult a fejemben, de egyelőre annyira jutottam, hogy sokkal nagyobb a színház területe, mint amennyit a nézők bejárhatnak. Azonban én lepődtem meg a legjobban, amikor azon kaptam magam, hogy már egyáltalán nem ezen jár a fejem, hanem teljesen belefeledkezem a színdarabba. Átéreztem a szereplők gondjait, velük együtt háborodtam fel néhány eseményen, és olyan volt, mintha köztük lennék. Nos, van rá esély, hogy az ülőhelyeink is szerepet játszottak ebben, ugyanis a földszintre szóltak jegyeink, azaz se túl távol, se túl közel, így viszont különös dologként hatott az első felvonás vége. Mármint, amikor az ember valamibe nagyon belemélyed, olyankor eszébe sem jut, hogy annak egyszer vége lehet, de így történt. A szünetben mondjuk jót tett a hűvös levegő, és hogy volt egy kevés időnk kinyújtózni, azonban hamarosan következett a folytatás. Amint lekapcsolták a lámpákat és felgördült a függöny, mintha sosem álltunk volna fel onnan, ismét beszippantott az a világ.

Mondanom sem kell, mennyire szíven ütött, amikor a sokadik visszataps után végleg legördült a függöny. Felkapcsolódtak a lámpák és hirtelen már a kifelé tartó tömegben találtam magam. Az élményt azonban nem lehet tőlem elvenni, azóta is nagy becsben tartom, és egyszerűen csak hálás vagyok érte. Várom a következő alkalmat, mikor újra visszatérhetek a színház csodálatos világába.

Varga-Kovácsy Enikő Emese írása

AZ ÉLET JÁTÉK, NEM VERSENY

Vajon milyen lehet valaki, aki az életet egy könnyed játéknak fogja fel? Hogyan mutatkozik meg személyiségének vonásaiban ez a szemlélet? Hogyan él, mit gondol...?

Egy ilyen ember talán feszegeti elképzeléseivel a józan ész és az őrület határait. Hogy hogyan látja őt a társadalom? Mindenki másképpen.

Térjünk rá tehát a mi kis „játékunkra". Az élet, mint játék egy soha véget nem érő Monopoly. A játék alatt szerzünk cinkosokat, szerzünk ellenségeket, nyerünk és veszítünk. És hogy hogyan is kellene mindehhez viszonyulnunk, ha el akarjuk kerülni a sérelmeket? A játék része. Nem tehetünk ellene semmit. A célunk elsősorban, hogy nyerjünk. Ez tiszta sor, bár kérdéses, hogy a játéktábla mezőin egyedül vagy párban, illetve csapatban haladunk-e. Ezek a tényezők ugyanis olykor könnyítenek, olykor pedig nehezítenek sorsunkon. A bizalom a legfőbb támaszunk. Bizalom másokban? Nem. Egy játékból ugyanis nem a másokba vetett bizalmunk által kerülünk ki győztesen, önmagunkban kell bíznunk. Elsősorban. Felelősek vagyunk saját döntéseinkért, csak mi, magunk.

Ne féljünk, merjünk kockáztatni!

Az „Élet"-nek nevezett játékot csak egyszer játszhatjuk le ugyanabba a szerepbe bújva. Használj ki minden megadott kártyát, trükközz, szerezz cinkostársakat. Kiesni semmiképpen sem tudsz, amíg folytatod a hajszát, csak ha meghalsz. Ez az egyetlen tény, ami a játék végét jelentheti. Amíg életben vagy és döntéseket hozol, úgy alakítod a kártyáidat, ahogyan csak akarod. Ha valami nem úgy sikerül, ahogyan te azt eltervezted? Keress másik utat! Addig keress, amíg meg nem találod/érdemled a jutalmadat.

A lényeg csak egy dologban rejlik, élvezd azt, amit csinálsz.

Mi értelme lenne egy olyan játéknak, mely tart a végtelenbe és te csak hajtod magad előre, mindenkit eltiporva magad előtt? Használd ki, hogy te alakíthatod az életedet meghatározó tényezőket! Mondhatja bárki, hogy ez a vesztesek szemlélete, de hidd el, te veszíted a legtöbbet azzal, ha nem adod meg magadnak azt az életet, amit megérdemelsz. Lazíts. Ha elég ügyesen játszol, eléred a céljaidat.

Irodalmi sarok

Vári Rózsa Kitti tollából

Élt egyszer egy Gondolat. Fehér köd formájában ragyogott, segített az élőlényeken. Bemászott a fejükbe és megsúgta nekik mi a helyes.

De sajnos sokszor nem hallgattak rá. Fáradtak voltak, dühösek, de előfordult, hogy elvakította őket a félelem.

A kis Gondolatnak az erdő volt az otthona. Ott élt, bolyongott hosszú évekig. Szerették őt az erdő lakói.

Egyik nap mikor semmit sem csinált, egy kisegér szaladt felé rémülten. A Gondolat megállította, bemászott a fejébe. Megnézte mitől ijedhetett meg az egér. Egy emléket talált az egér fejében. Egy kölyökkori emléket.

Egy nagy, meleg, zárt dobozban voltak. Rengeteg ennivalót találtak a családjával, és sose voltak szomorúak. De sajnos ez sem tartott örökké... A hatalmas odú tulajdonosa, aki két lábon járt, és csupasz volt a bőre, hatalmas fém gyilkolászókat tett mindenhova.

Nem sokkal ezután az egereknek el kellett jönniük. Nem voltak biztonságban. Erről álmodott az egér.

A Gondolatot furdalta a kíváncsiság. Nem tudta miféle lehet az a hatalmas teremtmény, ami ártatlan egereket gyilkol.

Elindult, hogy megkeresse a helyet, ahonnan a kisegér jött. Nem volt nehéz dolga, mindent megtalált az egérke fejében.

Két nappal indulása után egy olyan helyre ért ahol sok, hatalmas, zárt dobozt talált.

Nagy része fából készült, de voltak olyanok is amik nagy vörös kövekből épültek. Csak nézett, kereste az odút amiből a kisegér jött. Viszonylag hamar meg is találta. Az odúban voltak lyukak, amiket valamilyen különös kemény, átlátszó vízzel védtek, és ezek előtt a lyukak előtt sok szép virág állt.

Félve, de a kíváncsiságtól hajtva bement a dobozba. Rengeteg új, eddig ismeretlen dolgot látott. Volt ott egy négylábú, lapos fa dolog, aminek a tetején kemény vízből valamilyen tartó áll, amiben virágok kókadoztak. Talált kisebb, a doboz falához tapadt dobozokat, amiket ki lehetett nyitni. Ezekbe különböző méretű, fényes-fehér, fémes, lapos, kerek dolgokat talált. Voltak ott hosszúkás, hegyes, éles tárgyak is, de ezeket ijesztőnek találta. Körbenézett a nagy odúban, és elszomorodott. Minden furcsa volt és idegen. Haza akart menni. Hiányzott az otthona, az erdő és barátai az állatok.

Zörgést hallott. A doboz egyik lakója jött. Két lábon állt, a másik két lábát a levegőben tartotta. Az egyikben valamilyen furcsa, kicsi, lapos tárgyat tartott, és ezt a füléhez tartva beszélt. De milyen különösen dallamos, érdekesen gyönyörű nyelven! Nagyon kellett figyelni, hogy hallja mit mond, de a felét sem tudta értelmezni. Olyanokat mondott, mint "kamatok", "árverezés", szó volt egyféle "kilakoltatás"-ról, meg mondott olyat is, hogy "határidő", "tartozás".

Fogalma sem volt arról, mit jelenthetnek ezek a szavak, de a lény szomorúnak tűnt. Mintha tudta volna, hogy rossz, amit csinál, de talán kötelező lett volna megtennie.

A Gondolat bemászott a lény fejébe, és megnézte az emlékeit. Átkutatta a Tudást, amit birtokolt. Ezek után mindent értett. A dobozt, amiben voltak, háznak hívták, a négylábú fa dolgot asztalnak, a kemény vizet pedig üvegnek. A lény pedig egy nő volt, az emberi faj tagja. Őt Natasának hívták.

A Gondolat látta miért szomorú Natasa. Az volt a hivatása (vagy ahogy az emlékekben találta: munkája), hogy olyan házakat kellett eladnia amelyeknek a lakói eladósodtak. Ezért kilakoltatták őket, és el kellett menniük onnan, ha volt hova, ha nem.

Nem tetszett ez a Gondolatnak. Úgy döntött, megváltoztatja Natasa véleményét, hisz nem hagyhatja, hogy tönkretegye egy család életét. Elkezdett súgni Natasa fülébe. "Ez nem helyes!". "Nincs hol lakniuk!". "Te sem szeretnéd!". "Ők ott boldogok!".

De Natasa nem hallgatott rá. Félt, hogyha nem teszi meg, amit a munkája miatt kell, kirúgják. Kilakoltatta a családot.

A Gondolat ragyogása halványabb lett. Csalódott az emberben. Megijedt a kudarcától, és visszaindult az erdőbe. Nem sokkal indulása után egy zsákutcába tévedt. Meglátott pár idősebb gyereket, amint egy náluk jóval fiatalabb társukat bántják. Odasietett, gyorsan bemászott az egyik fiú, Alex fejébe, hogy rávegye a kisgyerek védelmére. Látta Alexen, hogy nem szeretné bántani a kisebbet, de fél, hogy őt is kicsúfolják. Hiába súgta Alex fülébe, hogy "Segíts neki!' "Ne bántsd!", "Csak hagyd elmenni!". De a fiú nem hallgatott rá. Megkergették a kisgyereket, kinevették, bántották. A Gondolat nem bírta elviselni a fájdalmat, így elszaladt. Halványodott a fénye. Feleannyira sem ragyogott már, mint régen.

Már hazamenni sem akart. Egyet szeretett volna: pihenni. Bolyongott, mint holmi egyszerű, mezei kísértet.

A falu határában meglátott egy kislányt. Volt nála egy egészen kicsi macskakölyök. A kislány sírt; beteg volt a kismacska. A Gondolat segíteni akart, de olyan sok dolgot rontott már el. Félt, hogy csak szomorúságot hagy hátra. Odament a kislányhoz. Lenézett a csöpp kismacskára. Tudta, meg fog szűnni, hogy nincs sok ideje, ezért úgy döntött, megpróbál segíteni a kiscicán. Belebújt a fejébe, de nem mondott neki semmit. A szavak sokszor csak ártanak. Éreztette a vele, hogy nincs egyedül. Hogy a kislány szereti őt. És hogy mennyire boldog élete lesz, ha nem adja fel.

A kismacska felemelte aprócska fejét. A kislányra nézett, és úgy érezte, maradnia kell.

Dorombolva aludt el a kislány aprócska kezei közt.

A Gondolat utolsó erejével belesúgott a kislány fülébe. "Ígérd meg, hogy vigyázol rá!"

Majd a fénye kihunyt, és az égbe szállt.

A kislány felnézett a szürke égboltra, magához ölelte a kismacskát, és csak annyit mondott, "Ígérem!".

Kapun kívül

Tanóra utáni elfoglaltságok piciny gyűjteménye

Múzeum

Mesterek és alkotók – Fazekas mesterség régen és ma. Előadás és kerámia-alkotó est Németh Nóra fazekassal

Felkínált programok: Fazekas bemutató és előadás időpontja:

2017. október 10. kedd. 16:00-20:00 óra.

A részvétel az előadáson díjtalan, a kézműves alkotóesten a részvétel korlátozott számban és az anyagköltség kifizetésével lehetséges.

Múzeumi Őszbúcsúztató – Családi délután az Intercisa Múzeumban

Felkínált programok: Ismeretterjesztő előadásokkal, őszies hangulatú kézműves programokkal és Márton napi hagyományokra épülő foglalkozásokkal várjuk látogatóinkat.

Időpont: 2017. november 11. szombat 14-18 óráig.

Film

Egyenesen át /Flatliners/

feliratos, amerikai dráma

magyar bemutató: 2017. szeptember 28.

Néhány orvosegyetemista bátor és őrült kísérletre szánja el magát. A halál utáni élet érdekli őket, hát próbaképpen meghalnak. Mindez persze laboratóriumi körülmények között zajlik, a barátaik meg ott vannak mellettük, és a megfelelő pillanatban mindig újraélesztik őket. De lassacskán rá kell jönniük, hogy a bátorságuk vakmerőség volt. Átjutottak a túloldalra, és sikerült visszajönniük, de valami olyasmit hoztak magukkal, amire nem készültek fel. A halál ott marad velük, és hiába élnek, nem tudnak megszabadulni tőle…

PARENTAL ADVISORY
CULTURAL CONTENT

FILM

HHhH

cseh-angol-francia-amerikai történelmi film, 2017

magyar bemutató: 2017. október 12.

1942-ben a második világháború javában folyik. Prágában az egyik SS vezető, Reinhard Heydrich ellen merényletet kísérelnek meg, amibe végül bele is hal. A műveletet a londoni cseh ellenállás tagjai vitték véghez, de a merénylet következtében a nácik kemény hajtóvadászatot indítottak az elkövetők után.

Szárnyas fejvadász 2049 (Blade Runner 2)

amerikai sci-fi, 2017

magyar bemutató: 2017. október 5.

Ridley Scott 1982-ben a Szárnyas fejvadásszal ha nem is épp kasszarobbantó volt, de megalkotta az egyik legnagyobb sci-fi kultfilmet. A folytatás annyira nem is volt terítéken, de a mostani időkben ez a film se kerülhette el ezt a divatot. Scott most nem rendez, csak producerkedik, de attól komolyan lehet venni a projektet, ugyanis a Sicario és a Fogságban című filmeket alkotója, Denis Villeneuve kapta meg a rendezés lehetőségét. Az eredeti film főszereplője, Harrison Ford visszatér, új szereplőként pedig Ryan Gosling csatlakozhatott.

Sport

DKKA - Siófok KTC KFT

2017. október 19., 18 óra

Rövid sarok

Varga-Kovácsy Enikő Emese

Realitás

Bemegyek csendben, leülök sebtiben.

Hallgatom a szöveget,

Gyakorlom a szerepet.

Gyakorlom a szerepet, hiszen *ezért* vagyok itt.

Közben szemem rettegvén tekint szét.

Csak egy ember lépne be s tárná karját szét:

„Mi ez az erkölcsi hanyatlás? Mire vélhető a csendes hallgatás?”

Falevél zörög odakint.

Moccanni sem merünk.

Áldozatok vagyunk *mind*.

És te még kérded, mi ez itt!?

A válasz vitás, de ismerned kell e hibát.

Mind az, mit erről tudnod kell egy társadalmi elvárás, a *Realitás*.

Pannon Oktatási Központ Gimnázium, Szakképző Iskola és Általános Iskola

Amennyiben fel szeretné venni a kapcsolatot intézményünkkel, az alábbi elérhetőségek bármelyikén megteheti, akár közvetlenül a kollégánkkal is.

Levelezési cím:

2400 Dunaújváros, Kőris utca 17.

E-mail cím: info@pok.suli.hu

Telefon: +36 25 431 890

Fax: +36 25 434 175

Pann-ON, a Pannon Oktatási Központ iskolaújsága

Főszerkesztő: Pomázi Petra

Szerkesztő: Cser Ádám

Felelős kiadó: Borgulya Zoltán

Írták:

Garbacz Beáta

Lantai Lilla

Millei Cintia

Kolbert Zoltán árió

Tavaszi Daniella

Vári Rózsa Kitti

Varga-Kovácsy Enikő Emese